

דעם רבינ'ס

עוּכט

פסח תשפ"ב
גליון 89

דער ריינער קוואל

אײערע קינדער זאלט איר מודיע זײן
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ו ר"ט)

א גוטן לעכטיגן יום טוב פאר אלע טייערע קינדער

ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, אז מיר שטייען שוין ביים הייליגן יום טוב פסח. דער הייליגער רבי זאגט אז דער עיקר נאנטקייט פון א אידיש קינד צום אויבערשטן איז דורך דעם יום טוב פסח. וויפיל צייט האבן מיר געווארט און געבעטן און געבענקט צום יום טוב פסח, מיר האבן זיך געפלאגט און געהארעוועט אנצוקומען צום יום טוב, יעצט שטייען מיר שוין דא.

לאמיר זען א קליינע בריוו פון ר' נתן וואו ער רעדט ארום וועגן די גרויסקייט פונעם יום טוב:

"מה נשיב לה' כל תגמולוהי עלינו" הייבט אן ר' נתן מיט זיין בריוו אז אויף יעדע מצוה בפרט די מצוות וואס מיר זענען מקיים אין די ימים טובים האבן מיר זוכה געווען צו הערן פונעם רבי'ן געוואלדיגע הויכע

מיר א תירוץ אויף דעם. דער רבי זאגט דארט אז דער עיקר שמחה באקומט א איד ווען ער טוט א מצוה, און דער עיקר שמחה ליגט אין הארץ, ווייל וויפיל מיר שעצן ביי אונז אין הארץ דאס גרויסקייט פונעם אויבערשטן לויט דעם באקומען אונז שמחה און מען פריידט זיך גאר שטארק מיט יעדע מצוה וואס מיט דעם טוען מיר דעם רצון פון איינציגן באשעפער.

דאס איז די שמחה פון יום טוב, ווייל דעמאלטס קומען זיך צונויף אלע נקודות טובות פון א גאנץ

יאר און מיר דארפן זיך מתגבר זיין צו ממשיך זיין פונעם שמחה פון יום טוב אויף א גאנץ יאר.

לאמיר זען וויאזוי ר' נתן בעט אין א תפלה אויף תורה ל' איבער דעם

עקר הצנקה הפאריה משמש היא לתן לעניים הנונים על צרכי שבת קודש (קטור ספרד, לא א)

ענין: "רבוננו של עולם, דערפארעמדיגער פאטער, האב אויף אונז רחמנות מיט דיינע גרויסע חסדים, העלף מיר זאלן זוכה זיין צו מקבל זיין די אלע דריי רגלים, פסח, שבועות, סכות, מיט גרויס קדושה און מיט א געוואלדיגע פרייד, מיר זאלן זוכה זיין צו מכבד זיין די ימים טובים מיט אלערליי כבוד און שיינקייט, מיט עסן און טרינקען, מיט פרישע קליידער, מיר זאלן נישט טון קיין מלאכה וואס מען טאר נישט. מיר זאלן דאווענען מיט גרויס פונוה און שטארקע התעוררות אזוי ווי א איד דארף דאווענען און זיך אויפפירן אין יום טוב קודש.

און טיפע דיבורים, ווערטער וואס דערקוויקן יעדן איד אין וועלכע ארט אדער דרגא ער געפינט זיך. צום ביישפיל: אויף יום טוב פסח רעדט דער רבי ארום אויף עטליכע פלעצער. לאמיר זיך באנייען מיט איין דבור פונעם רבי'ן.

דער רבי זאגט אז די מצוות וואס מיר טוען משך דעם גאנצן יאר, זאמלט זיך איין און קומט צו גיין אין די ימים טובים און לויט די מצוות אזוי מען זוכה צו שמחה. דארף מען פארשטיין וואס האט שייכות די שמחה פון שלש רגלים צו די מצוות וואס מיר טוען א גאנץ יאר? אין תורה ל' זעען

המשפּה פון פּאַרניגע וואָף אין קורצן

רבי לייב דער רב פון אומאן האט געהאלפן די גיירים זיך מגיר זיין און אויף פסח האט ער פארווילט מיט זיי, ווען זיי האבן אים צוגעשטעלט מפל טוב נטוב.

די גיירים זענען געווען געלערנטע און שטארקע מענטשן. זיי האבן פארציילט פאר אונזערע לייט דעם סוד וויאזוי זיי האבן זיך אויפגעוועקט צו וועלן זיך מגיר זיין. וויבאלד זיי זענען געווען גאר קלוגע חברה האבן זיי ליינענדיג אין זייערע גוי'שע ביכער געטראפן אסאך זאכן וואס שטימט נישט, עס איז זיך סותר די נארישע ווערטער פון זייער בייבל (עי' תורה יז) דאס האט זיי געברענגט צו זוכן דעם אמת, ביז זיי האבן געטראפן דעם ריינעם אמת אין די הייליגע תורה הקדושה וואס מיר אידישע קינדער האבן די זכיה צו לערנען.

עס איז געווען נאך א דערפל וואו עס זענען געווארן עטליכע גיירים, אינגע מיט אלטע, זייערע ווייבער זענען געווארן ערליכע אידישע מאמעס, און וויבאלד זיי האבן נישט געקענט קיין עברי האבן זיי נישט געקענט דאווענען, פלעגן זיי דאווענען בתמימות זייערע פשוט'ע רייד ווען טרערן גיסט זיך פון זייערע אויגן.

רבי נחום שוסטער ז"ל האט זיי מקרב געווען און פלעגט פארן צו זיי און איז אריבער וואוינען אין זייער דערפל, און געלערנט מיט זיי תורה. זיי פלעגן אויפשטיין חצות אינמיטן נאכט און גיין מאכן התבודדות. שפעטער ווען ר' נחום איז נפטר געווארן האט מען אים דארט באערדיגט.

ווען די קינדער פון ר' נחום האבן געהערט די שווערע בשורה אז זייער פאטער האט פארלאזט די וועלט, זענען זיי געקומען צום דארף וועלנדיג נעמען זייער פאטער'ס קבר און אים באערדיגן אין חארקוב וואו זיי האבן

געוואוינט, אבער די גיירים האבן דאס נישט צוגעלאזט, זאגנדיג מיט שטארקייט: "אזא צדיק קענען מיר לאזן אוועקגיין פון אונזער דערפלא! ניין! בשום אופן מיר לאזן נישט."

אחרון של פסח אין חוץ לארץ פירן זיך אסאך אידן צו עסן געבראקס און מען מישט זיך שוין מיט שכנים א.ד.ג. ווייל יום טוב פסח פירן זיך גאר אסאך אידן זיך נישט צו מישן, דאס מיינט מען עסט נאר וואס מען קאכט און מען באקט אין שטוב. עס זענען אויך פארהאן אסאך משפחות וואס עסן נישט קיין פאבריק זאכן, נאר וואס מען מאכט אליין אין שטוב. פארשטייט זיך אז די ברסלב'ע חסידים וואס פירן זיך מיט די מנהגים טוען דאס מיט א געשמאק און א שמחה אז די קינדער שפירן נישט קיין געוועזקייט אדער אז עס פעלט זיי עפעס פונעם יום טוב, פארקערט מען שפירט א היימישקייט און גאר א געשמאקע טעם אין די עסן אזוי ווי דער תם פון די ספורי מעשיות וואס האט געשפירט אלע טעמים אין זיינע מאכלים.

איין יאר פסח האט דער רבי באזוכט אין שטוב פון זיין טאכטער אדל. דער רבי פלעגט נישט בראקו קיין מצה, דאס מיינט אז מען לאזט די מצה זיין צוזאמען מיט וואסער א.ד.ג אבער אחרון של פסח מעג מען שוין יא, האט זיין טאכטער אדל אריינגעלייגט צוויי קניידעלעך אין די זופ. האט זיך דער רבי אנגערופן צו איר: "דו וועסט נאך האבן צוויי קינדער, און אזוי איז טאקע געווען, עס איז איר געבוירן געווארן א זון מיט א טאכטער, דאס איז געווען רבי אברהם בערניו און זיין שוועסטער רבקה".

אין אוקריינע פלעגט מען זיך פירן אין די שבתים צווישן פסח און שבועות, צו עסן שבת ביי די סעודות א שטיקל מצה וואס איז געבליבן פון פסח.

איך בין גראדע נאך גאנץ א
אינגער קינד פון פתה ד',
עס איז מיר געווען גאנץ
שווער די שלעפעררי, איך
האב זייער געבעטן פון

באשעפער זאל מיר העלפן און זכות פון הייליגן
רבי'ן וואס איך לערן אין א חדר וואס ווערט גערופן
אויף זיין נאמען.

אינמיטן איז צוגעקומען א איד צו מיר און מיר
געהאלפן שלעפן די פלעשער, אזוי גייענדיג האב
איך געבעטן א תפלה פון באשעפער אז איך זאל
נאך אנקומען פארן דאווענען ווייל די וועג אויף
די פאס קען נעמען מער פון צוואנציג מינוט און
לויט מיין חשבון האלט מען שוין טיף אינמיטן
דאווענען.

אבער אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט: "גאר
מיין ואך איז תפלה" האב איך ווייטער מתפלל
געווען און געלויבט דער באשעפער אז ער האט
מיר געשיקט א גוטן שליח מיר צו העלפן און
דאנקן גאט אז איך בין אנגעקומען אין חדר פארן
דאווענען!

חיים, פתה ד' ברסלב

איין טאג ווען איך בין אהיים געגאנגען פון א חלוקה
האב איך זיך געשלעפט מיט א שווערע וועגעלע,
און ווען איך האב שוין געפילט אז איך קען נישט
מער שלעפן, האב איך געבעטן דעם אויבערשטן
ער זאל מיר שיקן א שליח זאל מיר געבן הילף.

נאכן ענדיגן מיין תפלה, איז אריבער א טאטע
ווען ער האט געזען ווי איך שלעפ זיך האט
ער זיך אנגעטראגן מיר צו העלפן און ער האט
מיר אהיימגעשלעפט די זאכן. געלויבט דער
אויבערשטער אז איך האב קלאר געקענט זען אז
ער הערט אויס תפלות פון אידישע קינדער.

נחמן, חדר ברסלב בית שמש

איין טאג ווען איך בין געווען אויפן וועג צום חדר,
און איך האב געשלעפט מיט מיר דריי פלעשער
פאר א סיום וואס איז פארגעקומען אין חדר.
אזוי ווי אונז האבן זיך אוועקגעצויגן אין אביסל א
ווייטע געגנט האב איך געשלעפט די פלעשער א
לאנגע צייט אויף די פאסעס, ווען אינמיטן האט זיך
די זעקל צעריסן אין א פלאש איז אראפגעפאלן,
ווען איך האב עס אויפגעהויבן האט זיך צעריסן
דאס צווייטע זעקל, אזוי האב איך זיך געשלעפט,

אין שיר השירים 'נגילה ונשמחה בך' אז דו האסט
אונז אויסגעקליבן פון אלע פעלקער און דערהויבן
העכער אלע גוים.

העלף אונז צו טון תשובה מיט שמחה און גיכן
זאלסטו שוין שיקן דעם גואל צדק, זיי שוין מקיים
דעם צוואג פון "כימי צאתה מארץ מצרים אראנו
נפלאות" און זיי אונז מזה ארויפצוגיין צום בית
המקדש און מיר וועלן זיך דארט ביקן צו דיר אין די
דריי רגלים אמן ואמן.

זיי אונז מזה, העלף אונז טון אסאך מצוות אויך
א גאנץ יאר מיט גרויס קדושה און א געוואלדיגע
שמחה, מיר זאלן זוכה זיין אז די שמחה פון אלע
מצוות פון א גאנץ יאר זאל זיך צוזאמקלייבן צום
הייליגן הארץ, וואס דאס איז די שלש רגלים,
דורכדעם זאלן מיר זוכה זיין צו אן אמת'ע שמחת
יו"ט אזוי ווי עס איז דיין רצון, אזוי ווי עס שטייט
'ושמחת בחגיך', און מיר זאלן זוכה זיין זיך צו
פרייען גאר גאר שטארק, אזוי ווי עס שטייט

ווער לארנט דעם גר אויפן סדר נאכט?!

בענקענישן און כסופים צום אויבערשטן. אזוי שטייט ער פארלויירן, ער שפירט נישט קיין טעם אין זיין עבודת השם, וואס טוט מען?!

זיין פאטער איז געווען א גרויסער עושר, א באוואוסטער סוחר. ווען זיין טאטע האט זיך פארעלטערט האט ער איבערגעגעבן דאס גאנצע פארמעגן פאר ר' ישראל וועלכע איז געווען געבענטשט מיט א גוט קעפל צו קענען פירן אזעלכע פארצווייגטע געשעפטן.

א גרויסע געשעפט איז געשטאנען אין שטאט, אין זייטיגן געסל איז געווען א סטארידש וואו עס זענען געלעגן אלע סחורות. ר' ישראל פלעגט נעמען מיט זיך פון צייט צו צייט איינער פון זיינע משותפים מיט א וואגן און געפארן צום סטארידש צו אנלאדענען דעם

וואגן מיט סחורה, ער האט אפגעשיקט דעם באדינער צוריק צום געשעפט און ער איז פארבליבן דארט צווישן די געפעק און געשריגן צום באשעפער און געוויינט אז מען זאל זיך שוין מרחם זיין

פון אויבן און אים געבן יראת שמים.

אזוי האט ער דארט פארברענגט עטליכע שעות מיט תפלות און געבעט צום באשעפער, ווען זיין טאטע און משפחה האבן נישט געהאט קיין אנוג וואס ער טוט דארט אפ, מיינענדיג אז ער פארנעמט זיך דארטן מיט די ביזנעס!

אזוי האט ער זיך געפירט טאג טעגליך. ביז ווען איין טאג האט ער גענישטערט [געגראבן] אין די גניזה פון די שמות זעק און זיך אנגעטראפן מיט א קליין ספר'ל אן א דעקל... ער הייבט אן ליינען און דארט זעט ער פאר זיינע אויגן

פון אלס יונגער הייט האט ר' ישראל קרדונער זייער געוואלט זיין אן ערליכער איד, און ווערן נאנט צום באשעפער, אבער ער האט געשפירט אז עס פעלט אים עפעס, סיי אין תורה און זיין תפלה, ער האט נישט געקענט אנצייגן פונקטליך מיט וואס צו שטילן זיין דארשט און זיין תשוהה.

טייערע קינדער, אזוי ווי מען זעט ביי די מעשה פון רב ובן יחיד, אייך האב דאך שוין געלערנט די מעשה, ענק ווייסן וואס מען טון ווען מען פילט נישט קיין טעם אין דאווענען אדער ביים לערנען? מען פארט צו א צדיק! אזוי טאקע האט ר' ישראל געטון, ער איז געפארן צו די צדיקים פון זיין דור.

פאר ער איז אריין צו די רבי'ס האט ער געשריבן א קוויטל, אין קוויטל האט ער געשריבן אז ער בעט נאר צו האבן יראת שמים! די רבי'ס האבן זיך זייער געוואונדערט, ווייל געווענליך ווען אידן שרייבן

קוויטלעך בעטן זיי בקשות און עצות וויאזוי צו מצליח זיין און גשמיות'דיגע זאכן, אבער דער ר' ישראל, ער בעט גארנישט די אלע זאכן ער וויל נאר יראת השם!

עטליכע פון די רבי'ס האבן אים צוליב דעם דערווייטערט, נישט גלייבנדיג אז זיינע בקשות זענען מיט אן אמת, אבער עס איז אויך געווען רבי'ס וואס האבן אים מקרב געווען און צוגעוואונטשן א ברכה אויף יראת שמים.

אבער ר' ישראל האט נישט איינגערועט, זיין זעל האט זיך געהויבן מיט שטענדיגע

רייבקיט אלס גוטער ביזנעסמאן, איז ער יעצט געווארן אן אפגעפרעגטער און פארשעמטער. א ברסלב'ער חסיד ווייסט אבער די עצה פון תורה ו' "הערן און ליידן די ביזונות און שווייגן" דאס האט אונזער ר' ישראל נעטון, ער האט זיך געהאלטן מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן דאס וועט אים באגלייטן אויף נצח נצחים, עס גייט אים בכלל נישט אריין אין אויער די אלע קללות פון די ארומיגע. מיט דער צייט איז ער שוין געווארן געווארן וועגן דעם שטאט אומאן און אז דארט איז דער קבר פון הייליגן רבי'ן. ר' ישראל האט גענומען שריט

און געוואלט אויספירן זיינע פלענער און זיך ארויסלאזן צום דעם הייליגן קוואל.

ווען זיינע ארומיגע האבן זיך דערוויסט האבן זיי אים צוגענומען זיינע שייך... דאס וועט אבער נישט דערשרעקן ר' ישראל! ער איז העכער

פון די אלע פראבלעמען, ער זעט פאר זיינע אויגן דעם תכלית וואס ער גייט באקומען און זוכה זיין נאכדעם וואס ער וועט האבן די זכיה צו באזוכן דעם הייליגן רבי'נס ציון.

ווען די ארומיגע האבן געזען אז גארנישט שטעלט אים נישט אפ, האבן זיי אויפגעהעצט זיינע עלטערן זאלן אים נישט איבערלאזן קיין ירושה און מען זאל אים צונעמען אלע טייערע קליידער וואס ער איז געווען געוואוינט אנצוטון אלס קינד פון אן עושר. אבער ר' ישראל אפילו מיט זיינע בלויזע קליידער האט זיך אויפגעהויבן און געמאכט דעם לאנגן וועג קיין אומאן און זוכה געווען צו ערפילן זיינע

עפעס א הבטחה אז ווער עס וועט קומען צו זיין קבר און זאגן די צען קאפיטלעך וועט זיך דער צדיק משתדל זיין מיט אלע כוחות אים ארויפצוברענגען אפילו פון שאול תחתית.

דאס איז אריין טיף אין הארץ פון ר' ישראל, ער ווייסט אבער נישט וועלכער צדיק האט דאס צוגעזאגט? ווייל דער ספר האט נישט געהאט קיין דעקל, ער האט קיינמאל בעפאר נישט געהערט פון רבי'ן און זיינע תלמידים. האט ער אנגעהויבן נאכפארשטן וועגן דעם ספר ביז עס איז אים קלאר געווארן אז דאס איז א ספר

"תיקון הכללי" וואס דער הייליגער רבי האט מתקן געווען און דאס איז גאר א גרויסע תיקון פאר גרויסע זינד...

ער וויל נאך ספרים פון דעם צדיק. האט ער געזוכט, נו אז מען זוכט... טרעפט מען! און אזוי האט ער זיך

גענומען צום רבי'נס ספרים און דאס האט אים אפגעקילט זיין ברענעדיגע הארץ וואס האט זייער וויכטיג געפאדערט די קאלטע קוואל וואסער צו בארואיגן זיין בענקעדיגע נפש.

אבער איין זאך איז אים נאכנישט רואיג אויפן הארץ, וואו איז די קבר פון דעם צדיק וואו מען קען באקומען אזא מתנה? אזא צוזאג.

ווען זיינע עלטערן און די שטאט לייט האבן זיך דערוויסט אז ר' ישראל האט זיך מקרב געווען צום רבי'נס דעת, האבן זיי ליידער אים אנגעהויבן רודפ'ן מיט אלע סארט ביזונות און שרייערייען. אנשטאט וואס ער איז ביז היינט געווען אויף אזא הויכע פאזיציע און געהאט כבוד, סיי אלס זיין קלוגשאפט און אויך זיין

בקשות וְאוֹרֵי צְלוֹנוֹת.

וּיִבְאֵלְד זֵיין עֵיקֶר בִּיזְנֵעַס אִיז גְּעוֹעֵן תְּפִלָּה און עַר פֿלֶעגט זיך מִתְבּוֹדֵד זֵיין גַּאנְצֶע טֶעג מִיט הַשְּׁתַּפְכוּת הַנְּפֶשׁ הָאֵט עַר זיך גְּעֻזִיגֵן קִיין מִירוֹן צוּם הֵיילִיגֵן צִיּוֹן פֿון הַתְּנָא אַלְקֵי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי, מִיטְנֶעמֶנְדִּיג מִיט זיך עֵטְלִיכֶע בְּרוּיטֵן און דָּאָרט צוּוִישֵׁן דִּי הוֹיכֶע בְּעֶרְג ווי קִיין נֶפֶשׁ חִיָּה דֵרִיט זיך נִישֵׁט דָּאָרט הָאֵט עַר זיך מִתְבּוֹדֵד גְּעוֹעֵן צוּם הֵיילִיגֵן בַּאשְׁעֶפֶר.

זֵיין גְּרוּיס צְדָקוֹת און אֵיבֶרְגֶעגֶעבֶנְקִיט פֿאַר יַעֲדוּ אִיד אִיז גְּעוֹעֵן מִיט אַ גְּעוּוֹאֲלִיגֶע מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, עַר הָאֵט גְּעֻזִיגֶע אַוּעֶקֶנֶבֿן זֵיין לַעֲצֻטֶע בִּיסֵל בְּרוּיט פֿאַר אַ צוּוִיטֵן אִין דַּעַר צֵיט ווען בִּי אִים אִין שְׁטוּב אִיז גְּעוֹעֵן אַ גְּרוּיס הוֹנְגֶער. אַלֶּע צַעבֶרְאכֶענֶע הַעֲרָצֶער און אַלְמָנוֹת וִיתוּמִים הָאָבֿן זיך גַּעטְרָאפֿן בֵּימִם אִים אַ פֿלאַץ, ווען עַר פֿלֶעגט זֵי אַרֵינְעֶמֶען צו זיך אִין שְׁטוּב און אַנְקְלִיידֵן און שְׁפִיידֵן מִיט דָּאָס בְּעֶסְטֶע און שְׁעֻסְטֶע מַעַר פֿון וואָס זֵיין אַרִימֶע הָאָנֶט הָאָט פֿאַרמָאָגט.

יַעֲנֶע צֵיט אִיז גְּעוֹעֵן גַּאָר אַ גְּרוּיסֶער הוֹנְגֶער, אַסאַך אַרְעֻמְעִלִיט וואָס קִינֶער הָאָט זֵי נִישֵׁט גְּעוּוֹאֲלֵט אַרֵיין נֶעמֶען אִין שְׁטוּב הָאָבֿן זיך גַּעטְרָאפֿן אַ פֿלאַץ בִּי ר' יִשְׂרָאֵל אֵינְדֶערֵימִם וועלכֶער הָאָט זֵי גַּעֲרָן אַרֵינְגֶענוּמֶען און זַענֶען גְּעוֹעֵן הוֹיפֵט מַחְתָּנִים בִּי זֵיין טִישׁ.

ווי אויף אַסאַך קֶרָאנְקֶע און קֶרַעֲצִיגֶע אִידֵן וואָס מַעֲנִטְשֵׁן אִין גַּאָס הָאָבֿן מוֹרָא גַּעֲהָאֵט צו שְׁטִיין נֶעבֿן זֵי און זיך בַּאשְׁעֶפֶטִיגֵן מִיט זֵי אִיז ר' יִשְׂרָאֵל גְּעוֹעֵן ווי אַ טאַטֶע פֿאַר זֵי און זֵי אַרֵינְגֶענוּמֶען און זיך אַפֿגֶעגֶעבֿן מִיט זֵי בִּיז זֵי הָאָבֿן צוּרִיק בַּאקוּמֶען אַ צוּרָה פֿון אַ מַעֲנִטֵשׁ.

דַּעַר עֵינֵן פֿון זיך מוֹסֵר נֶפֶשׁ זֵיין צו מַקְרֵב זֵיין אִידֵן צו הַשִּׁי"ת דוֹרֵךְ דָּעם הֵיילִיגֵן רַבִּינֵס עֲצוֹת קֶען מַעֵן נִישֵׁט אַרָאפּ שְׁרִיבֵן. וויפֿיל מַעֵן זָאל נָאָר רַעֲדוֹן וועט נִישֵׁט זֵיין גְּענוּג דִּי רִייד צו

דָּאָס גַּעמִיט הָאָט זיך גַּעֲהוּיבֵן בִּי ר' יִשְׂרָאֵל נָאָבֿן בַּאזוּבֵן דָּעם הֵיילִיגֵן צִיּוֹן, זֵינֶע תְּפִלוֹת הָאָבֿן בַּאקוּמֶען גַּאָר אַן אַנְדֶּרֶע פֶּשֶׁט, ווען עַר הָאָט זיך גְּעֻשְׁטֶעלט דַּאווענֶען הָאָט גְּעֻזִיגֶע אַפִּילוֹ אַ שְׁטִיין צוּגִיין פֿון דִּי זִסְקִיט פֿון יַעֲדוּ אֵינְצִיגֵן וואָרט וואָס אִיז אַרִיִּס פֿון זֵיין מוּיל.

ר' יִשְׂרָאֵל הָאָט זיך בַּאקָאָנֶט גַּעמָאכֵט מִיט אונְזֶערֶע לֵיט און אִיז גַּעפֿאַרן צוּם שְׁטַעֲרִינְעֶר רַב, וועלכֶער הָאָט אִים גַּאָר שִׁיין אויפֿגֶענוּמֶען און פֿאַרְבֶּרֶענְגֵט מִיט אִים און גַּעֲרַעֲדֵט פֿונֶעם תְּכֵלִית. אֵינְטֶערֶעסָאָנֶט אִיז אַז שְׁטַעֲרִינְעֶר רַב הָאָט גַּעזָאָגֵט אויף ר' יִשְׂרָאֵל אַז דָּאָס וואָס דַּעַר רַבִּי זָאָגֵט סוֹף מַעֲשֶׂה פֿון זְבוּב וְעַבְבִּישׁ, וועגֵן דַּעַר מֶלֶךְ וואָס הָאָט אֵינְגֶענוּמֶען אַסאַך מְדִינוֹת און דָּאָרט אִיז גְּעוֹעֵן אַ יַפֶּת תּוֹאָר וואָס אִיז גְּעוֹעֵן אויף אִיר אַלֶּע מִינֵי חַן אויף דַּעַר וועלֵט, אַז דָּאָס הָאָט דַּעַר רַבִּי מַרְמֵז גְּעוֹעֵן אויף ר' יִשְׂרָאֵל.

פֿון דָּאָרט אִיז עַר גַּעפֿאַרן צו ר' מֹשֶׁה בְּרֶסֶלְבֵּי עַר - אַ תְּלֵמִיד פֿון ר' נֶתָן - בִּי וועם ר' יִשְׂרָאֵל הָאָט בַּאקוּמֶען רוב פֿון זֵיין תּוֹרָה און אִיז גְּעוּוֹאָרן גַּאָר גַּעבִינְדֵן מִיט אַ שְׁטאַרְקוֹ קֶשֶׁר, אויף אַזוי ווייט אַז נָאָךְ דִּי פֶּטִירָה פֿון ר' מֹשֶׁה הָאָט ר' יִשְׂרָאֵל גַּעֲהָלֵטֵן זֵיין יאַרְצִיט אַזוי ווי אַ קִינֵד נָאָךְ אַ טאַטֵן.

ווען ר' יִשְׂרָאֵל'ס פֿאַטֶער הָאָט גַּעזַען זֵיין עַרְנֶסְקִיט און עַרְלִיבְקִיט, און נֶאכְדֶערְצוֹ ווען ר' יִשְׂרָאֵל הָאָט זֵייעַר מַכְבֵּד גְּעוֹעֵן זֵיין פֿאַטֶער נֶאכְמַעַר ווי זֵינֶע בְּרוּדַעַר, הָאָט עַר חֲרֻטָה בַּאקוּמֶען און אִים אֵיבֶרְגֶעבֶעטֵן און מַתִּיר נֶדֶר גְּעוֹעֵן וועגֵן דַּעַר יְרוּשָׁה.

פֿון דָּאָרט הָאָט ר' יִשְׂרָאֵל גְּעוּוֹאָנֵדן זֵינֶע טְרִיט קִיין אַרְץ יִשְׂרָאֵל וואָ עַר אִיז אַרִיבֶער וואוּינֶען און אַנְגַּעֲהוּיבֵן צו דְּרוֹקוֹ דָּעם רַבִּינֵס סִפְרִים.

פארציילן ווי ער האט מפקיר געווען אלעס וואס ער האט געהאט פאר דעם הייליגן ענין. מיר וועלן דא אראפשרייבן איין מעשה'לע מיר זאלן באקומען א משג פון וואספארא הייליגער און גרויסער מענטש מען רעדט דא.

ער האט זיך שטענדיג געפירט זיך צו מתבודד זיין ביים ציון פון דער הייליגער תנא ר' שמעון בר יוחאי און זיין זון ר' אלעזר. דארט אין מירון האט ער מקדיש געווען זייער אסאך שעות, טעג און יארן האט ער דארט עוסק געווען אין תפלה ותחנונים. עס איז

אלט שטאט טבריה

געווען איין יאר ווען עס האט זיך פארשטארקט דארט זייער א ביטערע קעלט, חוץ פון דעם וואס ער איז געווען א קראנקער מענטש איז ער נישט געווען אין די כוחות צו איבער טראגן די קעלט האט ער מחליט געווען אז מן הסתם איז דער רצון פון באשעפער אז ער זאל גיין קיין טבריה און זיך דארטן באזעצן, אבער ער האט נישט געווען זיכער מיט דעם, ווייל ווי קען מען אפלאזן אזא הייליגע ארט, דער הייליגן ציון פון רבי שמעון? האט ער זיך גענומען מתבודד זיין און אסאך בעטן דעם אויבערשטן אז ער זאל וויסן וואס צו טון, און וואס איז דער רצון ה'. אזוי האט ער זיך מתבודד געווען א שטיק צייט, און דאן האט ער געעפנט א ספר און געטראפן א רמז אז ער זאל יא פארן קיין טבריה און האט טאקע אזוי געטון.

אזוי ווי ער איז אנגעקומען אין טבריה האט

ער זיך דערוואוסט אז עס געפינט זיך דארט א אידל וואס וויל וויסן פון הייליגן רבי'ן און ער בענקט דערצו, ווי ער איז נאר אנקומען אין דעם ארט האט ער טאקע געטראפן דעם איד און זיך געזעצט לערנען מיט אים א גאנצע נאכט דעם הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן. עס איז ארויס א טומל אין די גאסן ווען מען האט זיך דערוואוסט אין שטאט אז עס איז דא א 'פארקאפער' א י נ ע ר וואס מאכט ברוסלב' ערס! האבן זיי געדינגען גוים

זאלן אים ... ער איז געווען עטליכע מאל אין גאר א גרויסע סכנה אבער ר' ישראל איז געווען זייער שטארק ביי זיך, עס האט אים גארנישט אינטערעסירט אלעס וואס איז אריבער אויף אים, דער באשעפער איז מיט אים דאס איז זיין טרייסט.

אינצווישן איז אנגעקומען די טעג וואס דערנענטערן זיך צו פסח, האט ער מודיע געווען פאר זיין הויז-געזונט אז זיי זאלן זיך אריבער ציען צו אים אויף פסח ווייל גלייך ביים אנגעקומען אין טבריה האבן זיי נישט געהאט קיין געלט צו באצאלן פאר דעם בעל עגלה האבן זיי אים געגעבן זייערע קישענעס פאר א באלוינונג

אזוי זענען זיי געבליבן אן קיין אכסניה ווייל ר' ישראל אליין איז געשלאפן אין בית המדרש! אבער דער אויבערשטער האט אים געהאלפן

ווער לאדנט דעם גר אויפן סדר נאכט!

און וויבאלד זיינע בגדים זענען געווען שמוציג איז געווען שווער צו שטיין נעבן אים אפילו א רגע, ווער וועט נעמען אזא מכובד'יגער גאסט, בפרט יעצט אויף פסח?

ר' ישראל טראכט נישט קיין צוויי, ער וועט אים העלפן מיט וואס ער קען נאר, אינדערצייט ווען ער אליין איז אויף געווען א גאסט אין שטאט און האט קוים געטראפן א פלאץ וואו צו לייגן זיינע קינדער און פעקלעך און פאר זיך האט ער נישט אפילו איין פרוטה.

ער גייט אריבער צום גר און לאדנט אים איין ער זאל קומען צוזאמען מיט אים זיך פרייען דעם יום טוב פסח. אבער וואו שאפט מען בגדים פאר דעם גר? גלייף איז ער געגאנגען און געבארגט סחורה וואס ער האט איבער געגעבן פאר א שניידער זאל מאכן דערפון שיינע בגדים פאר'ן גר.

ווען עס איז געקומען פסח האט ער אנגעטון דעם גר מיט די נייע בגדים אזוי ווי א חתן ביום חפתו, ער האט אים אוועקגעזעצט אויבן אן פון טיש, אזוי האבן זיי געפירט דעם סדר ווען דער גר איז געזעצן פרייליכער הייט אזוי ווי א קעניג וואס דער גאנצער שטאט באלאנגט פאר אים. ר' ישראל האט זיך נישט געקענט איינהאלטן זיין שמחה פון דער גרויסע מצוה וואס דער אויבערשטער האט אים געשאנקן און דער גר איז געווען גאר פרייליך אז מען האט אים ארויסגענומען פון זיין ביטערן מצב! אזוי זענען זיי ביידע ארויס אין א טאנץ פאר עטליכע שעה און זענען געווען משנה פריילעך. ר' אברהם דער גר האט זיך זייער געפריידט אז ער האט זוכה געווען אריינצוקומען און ווערן א חלק פון אזא הייליגער פאלק וואס זוכט נאר צו טון דעם רצון פון הייליגער באשעפער אפילו ווען עס איז נישט אזוי באקוועם און מכובד'יג.

אשרינו מה טוב חלקנו, אז מיר זענען א חלק פון אזא הייליגער פאלק!

אז איין בעל הבית פון שטאט האט רחמנות געהאט אויף אים און ר' ישראל האט געטראפן חן אין זיינע אויגן האט ער אים אוועקגעגעבן איין צימער פון זיין שטוב, האט ר' ישראל געקענט אביסל באקוועם מאכן פאר זיך און פאר דער בני בית.

אין יענע תקופה האט געבודשעוועט א שטארקער הונגער אז עס איז נישט געווען מיט וואס צו זיך האלטן ביים לעבן. דארט אין טבריה איז געווען א איד א גר וואס האט געהייסן ר' אברהם דער גר. ער איז געווען א הויכער און ברייטביינערדיגער מענטש, נישט ווי א געווענליכער מענטש.. זיינע מאלצייטן וואס ער האט געגעסן האט פארנעמען אזוי ווי אפאר מענטשן! חוץ פון זיינע דיקע און ברייטע קליידער וואס איז געווען פול מיט שווייס האט ער גארנישט פארמאגט, ער האט אפילו נישט געהאט אביסל וואסער זיך ארומצואוואשן.

דער גר איז געווען זייער צעבראכן דערפון ווייל קיינער האט אים נישט געוואלט אריינגעמען וויבאלד עס איז געווען א גרויסע הונגער און אפילו ווער עס האט זיך שוין יא מסדר געווען מיט א שטיקל ברויט האט אבער ר' אברהם זיך געדארפט שאפן פיר אדער פינף מאל אזויפיל עסן, ווייל לויט די גרויסקייט פון זיין גוף האט זיך אים מער פארלאנגט, ער האט נישט געקענט שטילן זיין הונגער אנדערש.

די זיבן
בעטלערס

~7~

האב איך אים גיפּרעגט (דהיינו דער וואס אָן הענט. וואס ער דערציילט דאס) וואס פאר א פייל קאנסטו צוריק ציהען. ווארין סע איז זיך פארהאנדן צעהן אירליי פיילן. ווארין סע איז פארהאנדן צעהן אירליי סמין. ווארין אז מע וויל שיסן א פייל באשמירט מען זי מיט א סם. איז פארהאנדן צעהן אירליי סמין. וואס אז מען באשמירט. די פייל מיט דעם סם. איז די פייל אזוי מזיק. און אז מע באשמירט די פייל מיט איין אנדער סם איז זי מער מזיק. און אזוי איז פארהאנדן צעהן אירליי סמין. וואס איטליכער סם איז ארגיר. דהיינו ער איז מער מזיק. האט ער אים גיפּרעגט וואס פאר א מין פיילן קאנסטו צוריק ציהען. ווידער האט ער אים גיפּרעגט צו איידער די פייל האט יענעם גיטראפן קאן ער זי קריק ציהען. צו אפילו נאך דעם אז די פייל האט שוין יענעם גיטראפן. קאן ער זי אויך צוריק ציהען. און דרויף האט יענער גיענפערט. אז אפילו די פייל טרעפט שוין יענעם. קאן איך זי אויך צוריק ציהען. לושמיר א וואסיר א מין פיילן קאנסטו צוריק ציהען.

האט ער גיענפערט. האט דאס און דאס מין קאן איך צוריק ציהען. האב איך מיר אנגירופן (דהיינו דער וואס אָן הענט וואס דערציילט דאס אלץ) צו אים. קאנסטו גיט היילן די בת מלכה. אז דו קאנסטו מער גיט קריק ציהען נאר איין אירליי פיילן. קאנסטו גיט היילן די בת מלכה.

אינער האט זיך בארימט. ער האט אזוי א כח אין די הענט אז ביי וועמען ער נעמט גיט ער (כלומר

דעם זעקסטן טאג זענען זיי אויך פּריליך גיווען. און זיי האבן אויך גיבענקט. ווי נעמט מען דא דעם דאזיגן וואס אָן הענט. דערוויל קומט ער אריין. און זאגט איך בין דא. איך בין גיקומען צו אייך אויך דער חתונה און האט זיי אויך אזוי גיזאגט אזוי ווי יענע. און איז זיי ארום גיפאלן און האט זיי גיקושט. און האט צו זיי גיזאגט. איר מיינט איך בין א קאליקע אויך די הענט. איך בין גאר קיין קאליקע גיט אויך די הענט. איך האב יוא כח אין די הענט. נאר איך נוצ גיט מיט דעם כח פון מיינע הענט אין דער וועלט. ווארין איך באדארף דעם כח אויך עפעס אנדערש און איך האב דרויף א הסכמה פון דעם וואסיריקן שלאס.

ווארין אמאל זענען מיר גיזעסין אין איינעם עטליכע מענטשן. האט זיך איטליכער בארימט מיט זיין כח וואס ער האט אין די הענט. דער האט זיך בארימט. ער האט אזוי א גבורה אין די הענט. און דער האט זיך בארימט ער האט אזוי א גבורה אין די הענט. און אזוי איטליכער האט זיך בארימט מיט זיין גבורה וואס ער האט אין די הענט.

(דהיינו) אינער האט זיך בארימט. ער האט אזוי א כח און א גבורה אין די הענט. אז ער שיסט אויס א פייל. קאן ער זי ווידער קריק ציהען. ווארין ער האט אזוי א כח אין זיינע הענט אז האטשע ער האט שוין אויס גישאסין די פייל. קאן ער זי פארט נאך אומקערן. ער קאן די פייל צוריק ציהען ווידער צו זיך.

שפילין. ווארין סע איז פארהאנדן צעהן אירליי נייגונים. און איר רפואה פון דער בת מלכה. איז דורך נייגונים. און דו קאנסט מער ניט שפילין פאר איר נאר איין ניוון. האבין זיי זיך אנגירופן וואס קאנסטו. האט ער גיענפערט איהן קאן וואס איר אלע קאנט ניט דהיינו אלע ניין חלקים פון איטליכער זאך וואס איטליכער האט זיך בארימט. וואס איר קאנט זיי ניט. קאן איהן יוא.

ווארין סע איז פארהאנדן א מעשה. ווארין אמאל האט זיך א מלך פאר קאכט אין א בת מלכה האט ער זיך גיפערט און האט גיטאן תחבולות אז ער זאל זי חאפין. ביז ער האט זי דערטאפט. און זי איז ביי אים גירוען.

אמאל האט זיך דער מלך גיחלימט. אז די בת מלכה איז אויף גישטאנען אויף אים און האט אים גיהרגיט. האט ער זיך אויף גיחאפט. און דער חלום איז אים זייער אריין אין הארצין אריין. האט ער גירופין אלע פותרי חלומות (דהיינו די וואס קאנען באשיידן די חלומות) האבן זיי אים פותר גירוען אזוי ווי דער פשוט איז. אז דער חלום וועט מקוים ווערן כפשוטו. אז זי וועט אים הרגינען.

האט זיך דער מלך קיין עצה ניט גיקאנט גיבין. וואס ער זאל מיט איר טאן. זאל ער זי הרגינען. טוט אים באנק. זאל ער זי אוועק שיקין פון זיך. דאס פארדריסט אים זייער. ווארין איין אנדערער וועט זי נעמען. און דאס פארדריסט אים זייער ווארין ער האט אזוי פיל גיהאריוויט ארום איר. און היינט וועט זי אנקומען צו איין אנדערין. און דערצו. אז ער וועט זי אוועק לאזן. און זי וועט אנקומען צו איין אנדערין. וועט זיך בודאי קאנען מקוים ווערן דער חלום. אז זי וועט אים הרגינען. ווארין זי איז ביי איין אנדערין. זאל ער זי האלטן ביי זיך. האט ער מורא פאר דעם חלום. טאמער וועט זי אים הרגינען.

האט דער מלך ניט גיוואוסט וואס ער זאל איר טאן. דערווייל איז די אהבה ביי אים פליא גיווארין ביסליך ווייס. מחמת דעם חלום. (דהיינו ער האט זי שוין ניט אזוי ליב גיהאט ווי פרייר) און אלע מאל איז אלץ מער פליא גיווארין די אהבה. און אזוי ביי

מיט דעם וואס ער נעמט ביי איינעם עפעס דערמיט אליין גיט ער יענעם) מיילא איז ער א בעל צדקה. האב איהן אים גיפערענט וואס פאר א צדקה גיסטו. האט ער גיענפערט. ער גיט מעשור. האב איהן מיד אנגירופן. אז סע איז אזוי. קאנסטו ניט היילין די בת מלכה. ווארין די קאנסט גאר צו איר ארט ניט קומען. (ווייל דו גיסט נאר מעשור) ווארין דו קאנסט מער ניט אריין גיין נאר אין איין מויער (דארט ווי די בת מלכה זיצט) איבער דעם קאנסטו צו איר ניט קומען.

איינער האט זיך בארימט. ער האט אזוי א כח אין די הענט. ווארין סע פארהאנדן ממונים אויף דער וועלט. (דהיינו מענטשן וואס זיי זענען עלצטע וואס זיי האבין צו שאפן איבער א שטאט אדער איבער א מדינה וכו') באדארף איטליכער חכמה. האב איהן אזוי א כח אין די הענט. אז מיט מיינע הענט קאן איהן אים גיבין חכמה. מיט דעם וואס איהן לעהן אים אן מיט מיינע הענט. האב איהן אים גיפערענט וואס א חכמה קאנסטו גיבין מיט דיינע הענט. סע איז זיך פארהאנדן עשרה קבין חכמה (פלומר צעהן אירליי חכמות) האט ער גיענפערט. די און די חכמה קאן ער גיבין האב איהן מיד אנגירופין צו אים. קאנסטו ניט היילין די בת מלכה. ווארין דו קאנסט גאר איר דפק ניט וויסן ווארין סע איז פארהאנדן צעהן אירליי דפיקין. און דו קאנסט ניט וויסן נאר איין דפק ווייל דו קאנסט נאר איין חכמה גיבין מיט דיינע הענט.

איינער האט זיך ברימט. ער האט אזוי א כח אין די הענט. אז סע איז פארהאנדן א רוח סערה (דהיינו א שטורים ווינט) קאן ער דעם שטורים ווינט פארהאלטן מיט די הענט. ער קאן אנהאפן מיט די הענט דעם שטורים ווינט און זאל אים פארהאלטן. און קאן ווידער מיט די הענט מאכן דעם ווינט מיט א מאס. אז סע זאל זיין אזוי א ווינט ווי מע בדרך. אין דער מאס. האב איהן אים גיפערענט וואס פאר א ווינט קאנסטו אנהאפן מיט די הענט סע איז זיך פארהאנדן צעהן אירליי ווינטן. האט ער גיענפערט. דעם און דעם ווינט. האב איהן מיד אנגירופן. קאנסטו ניט היילין די בת מלכה.

ווארין דו קאנסט גאר דעם ניוון פאר איר ניט

איר איז אויף פליא גיווארן די אהבה אלע מאל מער
ביז סע איז ביי איר גיווארן א שנאה אויף אים. איז זי
אנטלויפן גיווארן פון אים.

האט דער מלך ארויס גשיקט מע זאל זי זוכין.
איז מען גיקומען און מע האט אים גיזאגט. אז זי
דרייט זיך לעבין וואסיריקן שלאס. ווארין סע איז
פארהאנדן איין וואסיריקער שלאס. און דארט איז
פארהאנדן צעהן מויערין. איינע אין דער אנדערער.
און די אלע צעהן מויערין זענען פון וואסער. און
די ערד אין דעם שלאס וואס מע גייט אויף איר
איז אויך פון וואסער און אזוי דער גארטן מיט די
ביימער מיט די פירות. איז אלץ פון וואסער, און דאס
שיינקייט פון דעם שלאס און דער חידוש פון דער
שלאס. דאס האט מען ניט צו שמוסין, ווארין סע
איז ברודאי איין ווילד חידוש. ווארין דער גאנצער
שלאס איז פון וואסער. אריין גיין אין דעם שלאס
קאן מען ברודאי ניט. ווארין מע וועט דערטרונקען
ווערן. ווארין גאר דער שלאס איז זיך פון וואסער.

און די בת מלכה. אז זי איז אנטלויפן גיווארן.
איז זי אנגיקומען צו דעם שלאס. איז זי דארט ארום
גיגאנגען ארום דעם שלאס. האט מען גיזאגט דעם
מלך אז זי דרייט זיך דארט ארום דעם וואסיריקן
שלאס. איז דער מלך גיגאנגען מיט זיין חיל. אז ער
זאל זי חאפן. ווי די בת מלכה האט דאס דערזעהן.
(אז דער מלך מיט זיין חיל ווילן זי חאפן)

האט זי זיך מיישב גיווען. זי וועט אריין לויפן אין
דעם שלאס אריין. ווארן זי וויל בעסער דערטרונקען
ווערן. איידער דער מלך זאל זי חאפן. און זי זאל
ביי אים זיין. און טאמער. וועט זי פארט ניצול
ווערן. און וועט זיך קענען אריין חאפן אין דעם
וואסיריקן שלאס. ווי דער מלך האט דאס דערזעהן.
אז זי לויפט אין וואסער אריין. האט ער גיזאגט. אז
סע איז יוא אזוי. בכך. האט ער גיהייסן אז מע זאל
זי שיסין. וועט זי שטארבין. שטארבין. האט מען זי
גישאסין. און מען האט איר גיטראפן אלע צעהן
אירליי פיילין. וואס זיי זענען באשמירט מיט צעהן
אירליי סמין. און זי די בת מלכה. איז אריין גילאפן
אין דעם וואסיריקן שלאס און זי איז אין אים אריין

איניווייניק אריין. און זי איז דורך דארף אלע טויערין
פון די וואסיריקע מויערין. ווארין סע איז דארטן
פארהאנדן טויערין אין די וואסיריקע מויערין און זי
איז דורך גיגאנגען דארף אלע טויערין פון אלע צעהן
מויערין פון דעם וואסיריקן שלאס. ביז זי איז אריין
איניווייניק אין דעם שלאס אריין. און זי איז דארט
אנידער גיפאלין. און איז גיבליכן חלשות. און איר
הייל זי (דהיינו דער וואס אן הענט. וואס ער דערצייילט
דאס אלץ).

ווארין דער וואס ער האט ניט אין זיינע הענט. אלע
צעהן אירליי צדקות. דער קאן ניט אריין גיין אין די
אלע צעהן מויערין פון דעם וואסיריקן שלאס. ווארין
ער וועט דערטרונקען ווערן אין וואסער. און דער מלך
מיט זיין חיל. זיי האבין נאך גיאגט דער בת מלכה.
זענען זיי אלע דערטרונקען גיווארן אין וואסער. און
איר קאן אריין גיין אין אלע צעהן מויערין פון דעם
וואסיריקן שלאס. און די מויערין פון וואסער דאס
זענען די אינדין פון דעם ים וואס זיי שטייען ווי א
מויער. און די ווינטן זיי שטעלין אויף די אינדין פון
דעם ים. און זיי הייבן אויף די אינדין. און די אינדין
וואס דאס זענען די צעהן מויערין. זיי שטייען דארט
תמיד נאר די ווינטן זיי האלטן די אינדין און הייבן
די אינדין.

און איר קאן אריין גיין אין די אלע צעהן מויערין
פון דעם וואסיריקן שלאס. און איר קאן ארויס ציהן
פון איר (דהיינו פון דער בת מלכה) אלע צעהן אירליי
פיילין. און איר ווייס אלע צעהן אירליי דפיקין. דורך
די צעהן פינגער ווארין דורך איטליכן פינגער פון די
צעהן פינגער קאן מען וויסן א באזונדערין דפק פון
די צעהן אירליי דפיקין. און איר קאן זי היילן די בת
מלכה דורך אלע צעהן אירליי נגונים. (ווארין איר
רפואה איז דורך נגונים פני'ל)

דריבער הייל איר יוא די בת מלכה. נמצא האב איר
אזוי א כח אין די הענט. היינט שענק איר אייך דאס
דאזיגע במתנה. איז דארט גיווארן זייער א גרויסע
שמחה און זיי זענען זייער פרייליך גיווארן.

א ווארימע תפלה אויף פסח

באשעפער, העלף אונז, מיר זאלן זוכה זיין צו מקבל זיין אויף אונז די קדושה פון יום טוב פסח, מיט א געוואלדיגע הייליגקייט מיט א שמחה און א חדוה. מיר זאלן זוכה זיין צו מקיים זיין די מצוה פון ארבע כוסות די וויין פון פסח מיט א ריכטיגע שלימות און מיט קדושה וטהרה. (תפלה ב')

באשעפער, זיי זיך מרחם אויף אונז מיט דיין גרוים רחמנות און דיין גרוים גענאד. העלף אונז אויפנעמען די דריי רגלים פסח, שבועות און סוכות מיט א קדושה און א גרוים פרייד, מיר זאלן זוכה זיין צו מכבד זיין אלע ימים טובים מיט אלע מיני כבוד און שיינקייט, מיט עסן, סעודות און ריינע קליידער. און רוען פון אלע ארבעט. מיט א גוט הארץ און א גרויסע שמחה.

די דרייצנטע מעשה (7) - פון די זיבן בעטלירס

ט. דער וואס האט זיך בארימט אז ווען ער נעמט גיבט ער, וואס גיבט ער?

- מעשר
- חומש
- צען מיני צדקה

י. וויפיל מיני ווינטן קען צוריק האלטן דער וואס האט זיך בארימט אז ער קען צוריק האלטן א ווינט?

- איין מין ווינט
- זיבן מיני ווינטן
- צעהן מיני ווינטן

יא. קענען די אלע, היילן די בת מלכה?

- יא
- ניין

יב. נאר דער וואס קען אפהאלטן א ווינט צו וואו איז אנטלאפן די בת מלכה?

- צו א וואלד
- צו א אנדערע שטאט
- נעבן דעם וואסעריקן שלאס

יג. **שאלת פסח: וואס האט דער מלך געטון ווען ער האט געפאלן און וואס האט ער געטון ווען ער האט געפאלן און וואס האט ער געטון ווען ער האט געפאלן?**

- ער האט געהייסן זיי טויטן
- ער האט איר נאכגעזאגט און וואסער און אים דערטראקטן געווארן
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

יד. וואס האט פאסירט צו די בת מלכה?

- עס האט איר געטראפן פינעף פיינן און זי איז געפאלן חלשות
- עס האט איר געטראפן אלע צעהן פיינן און זי איז געפאלן חלשות
- עס האט איר געטראפן אלע צעהן פיינן און זי איז געבליבן געזונט

טו. ווער היילט די בת מלכה?

- דער בעטלער וואס איז אהן הענט
- די דאקטוירים
- די מעדיצינען

טז. **שאלת פסח: וואס לערנטו פיק פון די מעשה?**

- די תשובה כח פון הייליגע נשואים, אל מ'קען אים דעם הייליגן די בת מלכה
- די תשובה פון תיקון הכללי וואס אים קעגן די געזאגטע נשואים.

א. **שאלת פסח: ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער אהן קיין הענט?**

- עב"ק פ"ה אדר תק"ם
- עב"ק ע"ו ניסן תק"ם
- דינסטאג ו' ניסן תק"ם

ב. פארוואס זעהט אויס אז דער בעטלער האט נישט קיין הענט?

- ווייל ער האט באמת נישט קיין הענט
- ווייל ער האט צובראכענע הענט
- ווייל ער ניצט נישט מיט זיינע הענט אין דער וועלט

ג. פון וועמען האט דער בעטלער א הסכמה אויף דעם?

- פון דעם גרויסן אדלער
- פון די מדינה וואס לעבט חיים טובים
- פון דעם וואסעריקן שלאס

ד. מיט וואס האבן זיך בארימט די מענטשן וואס זענען געזעסן מיט דעם בעטלער?

- אז זיי קענען שוין זינגען

ה. מיט וואס האט זיך דער ערשטער בארימט?

- אז ער קען צוריק ציען א פייל
- אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
- אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה

ו. מיט וואס האט זיך דער צווייטער בארימט?

- אז ער קען צוריק ציען א פייל
- אז ביי וועמען ער נעמט גיבט ער
- אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה

ז. מיט וואס האט זיך דער דריטער בארימט?

- אז ער קען צוריק ציען א פייל
- אז ער וועמען ער נעמט גיבט ער
- אז ער קען מיט זיינע הענט גיבן חכמה

ח. וואס קען טוהן דער וואס קען צוריק ציען א פייל?

- ער קען צוריק ציען אלע צעהן פיינן אפי נאכדעם וואס ס'טרעפט אהן א מענטש
- ער קען צוריק ציען איין מין פייל אפי נאכדעם וואס ס'טרעפט אהן א מענטש
- ער קען צוריק ציען איין מין פייל נאר פאר ווען ס'טרעפט אהן א מענטש

"און איר הייל זיי"

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

מייט תפלה בכוונה און א געוואלדיגע התעוררות ווי עס פאסט פאר א איריש קינד צו דאווענען און זיך אויפצופירן יום טוב.

מיר זאלן זוכה זיין צו טון אסאך מצוות ממש דעם יאר מיט קדושה און א גרויסע שמחה און זוכה זיין אז די שמחות פון אלע מצוות פונעם גאנצן יאר זאלן זיך צאמזאמלען אינעם הייליגן הארץ וואס דאס איז די זען מיטן אור פני ה'. אמן (תפלה ל')

די דרייצנטע מעשה (8) - פון די זיבן בעטלירס (רמזי המעשיות)

י. **מונסי:** און וועלכע קאפיטל פון תהלים איז ארום סודות פון די מעשה?

- אין קאפיטל ס'
- אין קאפיטל ס"א
- אין קאפיטל ס"ב

יא. **מונסי:** אין וועלכע ווערט דער ארום דער אמתר איז חסד?

- ימים של ימי שלך
- חסד ואמתת ויבטחו
- כן אמתת שקפדך

יב. **וויסל סלן איז דא די ווארט מחה ו פרויליך וכד' אין די מעשה?**

- 40
- 49
- 148

יג. **וויפיל מעשיות איז דא אין סיפורי מעשיות?**

- 12
- 13
- 14

יד. **וואס איז דער סדר פון די מעשיות?**

- זיבן בעלטערס
- אבידת בת מלך
- חכם ותם
- רב ובו יחיד
- בעל תפילה
- מלך ענו
- בן מלך שהיה מאבנים טובות
- החיגר
- מבערגער ועני
- מזבוב ועכביש
- בן מלך ובו שפחה שנתחלפו
- מלך שגור שמד
- ממלך וקיסר

טו. **מונסי:** אויף וועלכע פאסט דער רבי אב ער ווערט אויך אנגערופן בת מלך?

- די ריוסע צדיקים
- די תלמידי חכמים
- די הייליגע נשמה פון יעדן איך

טז. **מונסי:** דורך וואס איז דער עיקר רפואה פון די בת מלך? (קוק אריין אין סיפורי הרמזי)

- דורך נגינה
- דורך מחנה
- דורך נגינה און מחנה

א. **איז געווען גרינג פארן רביין צו דערציילן די מעשה פון די זיבן בעטלירס?**

- גרינג
- שווער
- זייער שווער

ב. **איז אין די מעשה דא א כוונה אין יעדע ווארט אדער נאר אין יעדע ענין?**

- אין יעדע ווארט
- אין יעדע ענין
- אין יעדע בלאט

ג. **וואס פון די מעשה האט דער רבי נישט דערציילט?**

- וואס ס'איז געווען די זעלבע טאג
- וואס איז געווארן מיט דער בן מלך וואס מיהאט אים איבערגעגעבן די מלוכה
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ד. **וואס זאגט דער רבי אויב וואלט ער נאר געוואוסט די מעשה?**

- ער האט נישט גערעדט פון דעם
- וואלט איך אויך געווען א חידוש
- וואלט איך אויך א ווילד חידוש געווען

ה. **וואס האט דער רבי געזאגט אויף די מעשה?**

- אז ס'איז א חידוש
- אז ס'איז א ווילד חידוש
- אז ס'איז זייער א ווילד חידוש

ו. **וואס זאגט דער רבי אז ס'איז דא אין די מעשה?**

- אסאך תורות
- זייער פיל מוסר
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ז. **אויף וועלכע צדיק האט דער רבי געזאגט אז ער איז מרומז אין דער דריטער טאג?**

- דוד המלך ע"ה
- שלמה המלך ע"ה
- שאול המלך ע"ה

ח. **מיט וועלכע זאך זאגט דער רבי אז ער איז מרומז אויף דעם צדיק?**

- די קוואל
- די הארץ פון דער וועלט
- דער אמתר איש חסד

ט. **אויף וועלכע מעשה זאגט דער רבי אז ס'איז גרעסער פון אלע מעשיות וואס ער האט דערציילט?**

- די מעשה פון חכם ותם
- די מעשה פון בעל תפלה
- די מעשה פון די זיבן בעטלירס

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

646-518-1095 1-518-329-9149

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - די 'זיבן-בעטלערס' - דער ציילט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א

איבערגעזעצט דורך 'מכון שנים קדמוניות' - לויטן היינטיגן אידיש - אן צו פארענדערן דעם רבי'ס לשון / פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק שנת תשע"ו פון רבי נתן זיע"א. און פונעם צווייטן דרוק שנת תר"י פון זיין תלמיד רבי נחמן מסולטשין ז"ל / די איינגערייגעלטע זענדער (זענען ערקלערונגען פון רבי נתן זיע"א / די איינגעקעסטעלטע זענדער) זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי-מעשיות' בלשון-הקודש, אדער אייגענע ערקלערונגען (חוץ ביים סוף

מעשה ביי די יודים, איז אויסל אנדערש אויסגעשטעלט דארט די גרעסערע און די קלענערע אותיות, ווי אנגעצייגט דארט) [פאר באמערקונגען: 7631800@gmail.com]

דאס איז ערקלערט אין לקוטי-מוה"ר ח"ב תורה כד, 'מערה גדולה להיות בשמחה תמיד'.

[די אלע פריערדערמאנטע רמזים, האבן מיר בפירוש געהערט פונעם רבי'ן]! - **ל'ושמיר** [נאר] 'ווער, און 'ווער, און 'וואס' [דאס איז שוין זייער זייער טיף]!

(ווייטער האט ער שוין נישט געזאגט - בלומר [די עצם גוף פון די מעשה - דאס הייסט: 'ווער' [עס] זענען די אלע אויבנדערמאנטע]?! - און 'וואס' איז דאס?! - און 'ווער' איז דאס אלץ געווען?! - דאס קען מען נישט וויסן! [ס'איז זייער טיף צו דערנערייכן]!)

**פֿרָק ט - זיבעטן טאג
- דער בעטלער אן פיס -**

[אות א] דעם 'אויספיר' פון דער מעשה, דהיינו: וואס ס'איז געווען אין דעם 'זיבעטן-טאג, מיט דעם 'בעטלער' וואס 'אן-פיס' - און [אויך] דעם 'אויספיר' פון דעם [אויבנדערמאנט] 'בן-מלך', וואס דערפון האט זיך אנגעהויבן די מעשה - דאס האט ער נישט דערציילט! [מיר האבן נישט זוכה געווען דאס צו הערן]!

און ער האט געזאגט: [אז] ער וועט דאס שוין [מער] נישט דערציילן! - און [דאס איז א גרויסער שאדן - ווייל] מ'וועט דאס שוין נישט [זוכה זיין מער צו] הערן, ביז משיח וועט קומען, במהרה בימינו אמן"!

**- פֿרָק י -
רמזים פון רבינו ז"ל אויף די מעשה**

[אות א] (דאס האט ער אויך געזאגט): "אז איך זאל מער נישט וויסן קיין שום [אנדערע] זאך, נאר די [דאזיגע] מעשה - וואלט איך אויך [זייער] א [גרויסע] ווילד חידוש געווען! [אזוי האט ער בפירוש געזאגט]! - ווארן די [דאזיגע] מעשה, איז א ווילד [וואונדערליכע] חידוש זייער! - [אין] ס'איז אין איר דא: זייער פיל מוסר, און אסאך תורה!"

**הַמְשָׁךְ פֿרָק ח - זעקסטן טאג
- דער בעטלער אן הענט -**

[רוב פון דא און ווייטער, און אזוי אויך רוב פרק י - איז איבערגעזעצט פונעם 'ספורי-מעשיות' אויף 'לשון-הקודש' - ווייל רבי נתן ז"ל האט דאס נישט געשריבן אויף אידיש - און נאר די שטיקלעך וואס זענען געדרוקט מיט גרעסערע אותיות, איז דעם רבי'ס לשון וואס רבי נתן ז"ל האט דאס נא געשריבן אויף אידיש]

[אות יא] די [דאזיגע] מעשה, איז מיר זייער שווער צו דערציילן - נאר ווייל איך האב זי שוין אנגעהויבן צו דערציילן, מוז איך זי שוין אויספירן!

אין דער [דאזיגער] מעשה, איז נישט פארהאנדן איין ווארט, וואס ס'זאל דערינען נישט זיין א פונד. און ווער ס'איז א בקי און געניט [באקאנט] אין ספרים, קען עפעס פארשטיין, עפעס ווינקען [רמזים]!

און די [נאך פון די אויבנדערמאנטע] 'פייכל', וואס דער האט זיך בארימט [אויבן אות ב]: "אז ער קען פייכל צוריקציערן"! - דאס שטייט אין פסוק [דברים לב, מא]: "[ותאזו במשפט דר"]! יכו"!

[און אזוי ווי רש"י ערקלערט דארט: "אז א בשר-ודם וואס שיקט א פייכל, קען ער דאס נאכדעם נישט צוריקציערן! - אבער אז דער אייבערשטער שיקט א פייכל, קען ער דאס נא נאכדעם צוריקציערן"!]!

און די [בחינה פון די אויבנדערמאנטע] 'צדקה' - וואס דאס איז אקעגן די 'מויערן פון וואסער' [וואס דאס זענען די 'וואלעס פון ים' - ווי אויבנדערמאנט אות ט]! - דאס שטייט אויך אין א פסוק [ישעיה מה, יח]: "וצדקתה בגלי הים"!

[און די אויבנדערמאנטע 'ווינט', וואס דער האט זיך בארימט [אויבן אות ה]: "אז ער קען פארהאלטן דעם 'שטונערס-ווינט' מיט די 'הענט"! - דאס שטייט אין פסוק [משלי ל, ד]: "מי אסף רוח בחפציו"! "ווער האט איינגעזאמעלט 'ווינט' אין זיינע הענט"! - וואס דאס איז די בחינה פון 'גינה', ווי ערקלערט אויף א אנדערן פלאץ [לקוטי-מוה"ר ח"א נד]!

און די 'צען ערליי דפיקין', און 'צען ערליי ניגונים' - דאס שטייט אויך אין 'זוהר'! [ח"ג רטו: תקני'י-הרע: קהי"ח -

ווארן ס'איז אין דער [דאזיגער] מעשה דא, אסאך תורות! - און זי שמועסט [אויף] פון אסאך צדיקים קדמונים! - פון דוד'המלך עליוהשלום!

ווארן דוד'המלך [עליוהשלום] איז געשטאנען אין עק וועלט, און האט געשריגן צו דעם 'קנואל' וואס ס'גייט ארויס פון דעם 'שטיין', וואס אויף דעם 'בארג', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט, ביים דריטן טאג - פרק ה אות ג] - אזוי'ווי אין תהלים שטייט [תהלים סא, ג]: "מקצה הארץ אליה אקרא בעטף לבי, בצור ירום מפני תנחני" וכו'!

[פון אנדערן עק וועלט, פונעם גלות פלשתים ווייט פון ארץ ישראל, רופ איה צו דיר, ווען מיינ הארץ איז פארנויקלט פון צרות - אז דו זאלסט מיר פירן אויפן שטיין וואס איז העכער און שטערקער פון מיר! - דאס הייסט: אז איה זאל באזיגן מיינע פיינט די גבורים וואס זענען שטערקער פון מיר!]

דאס אלעס האבן מיר געהערט בפירוש פונעם רבינים מויל - און וואס מיר פארשטייען פון זיינע ווערטער איז: אז דוד'המלך עליוהשלום, איז די בחינה פונעם 'הארץ', ווי עס ווערט געברענגט! - און אויף אים איז מרוקז אין די מעשה [אויבן פרק ה אות ג]: די זאך פון דעם 'הארץ פון דער וועלט', וואס דאס שטייט אין דעם אנדערן עק פון דער וועלט, אקעגן דעם 'קנואל', און זי שרייט און בענקט שטענדיג וכו' [אז ס'זאל קומען צו דעם 'קנואל']!

און די דאזיגע רייד - זענען נאך אלץ פארהוילן - וואויל איז דער וואס וועט זוכה זיין צו משיח זיין די סודות פון די מעשה!

די זאך פון דוד'המלך [און דעם אויבנדערמאנטן פסוק: "מקצה הארץ", וואס דאס איז מרוקז אין די מעשה] - דאס קער [באלאנגט] צום דריטן טאג! - ווארן דאך שמועסט [מען] פון דעם 'הארץ', און פון דעם 'קנואל'!

[אות ב] אין דער מעשה, איז פארהאנדן זייער זייער גרויסע 'סודות'התורה, פון דעם 'אנהייב' בייז אין אויסקלאז.

אלע [דיינע] מעשיות פון דעם [דאזיגן הייליגן] ספר [ספורי מעשיות], זענען דורך [לויטער] גרויסע 'סודות'התורה - איטלעכס ווארט, און איטלעכע זאך, מיינט מען גאר עפעס אנדערש! - און די [דאזיגע] מעשה, איז גרעסער פון אלע!

זעה דאךט [אויבן ביי די מעשה]! - וועסטו זעהן וואונדער, וויאזוי אין יעדע זאך פון די מעשה, איז מרוקז וואונדערליכע זאכן! - און אין דעם גרויסקייט און פארקטיגקייט פונעם דאזיגן מעשה, איז בכלל נישט מעגליך צו רעדן - ווייל זי איז העכער אלעס!

אשר! אשר! וואויל איז דער וואס וועט זוכה זיין - אפילו אויף 'ענער וועלט' - צו פארשטיין דערין, אפילו אביסל אביסל!

און ווער ס'האט א מח אין זיין קאפ - וועט זיך אויפשטעלן דאס האר פון זיין קאפ! - און וועט אביסל פארשטיין, די גרויסקייט פונעם אייבערשטן! און די גרויסקייט פון די אמת'ע צדיקים! - ווען ער וועט גוט קוקן אינעם דאזיגן פארקטיגן מעשה - וואס אזוינס איז נאך נישט געהערט געווארן!

*

די זאך פונעם אויבנדערמאנטן פסוק: "מקצה הארץ", וואס באלאנגט צום מעשה פונעם דריטן טאג, ווי אויבנדערמאנט - דאס האב איה קלאר געהערט פונעם רבינים הייליגן פארקטיגן מויל, זכרוננו לברכה!

[אות ג] נאך זעה! א זאך וואס איה האב נאכדעם געפונען: אז רוב רייד פונעם דאזיגן קאפיטל תהלים ס"א וואס דארטן שטייט דעם דאזיגן פסוק - שמועסט דאךט פון די רמזים, פון די שטארקע סודות פונעם מעשה פונעם אויבנדערמאנטן דריטן טאג!

*

ימים על ימי מלך תוסיד" וכו' [תהלים סא, ז]! "דוד המלך בעט זיך ביים אייבערשטן: זאלסט פארמען טעג, אויף די טעג פונעם 'עניג'" [דאס הייסט: פאר מיר דוד'המלך]!

ווייל ער דארף שטענדיג, אז מ'זאל אים פארמען טעג, צו זיינע טעג!

[דאס איז מרמז וואס שטייט אויבן ביים דריטן טאג: אז דער אמת'ר איש'חסד' שענקט א 'טאג' פאר דעם 'הארץ' - און דאס 'הארץ' שענקט דעם 'טאג' פאר דעם 'קנואל' - אזוי האט שוין ווידער דער 'קנואל' א 'זמן' וכו' וכו' - ווי אויבנדערמאנט, פרק ה אות ג!]

*

"חסד ואמת מן יצורוהו" [תהלים סא, ח]! "די 'חסד' און אמת' פונעם אייבערשטן, זאל זיין אנגעגרייט אים צו היטן!"

דאס איז [מרומה אויף] דער גרויסער מאן, דער אַמט'ר איש' הסד'! - ווייל גאר דער זמן' און די טעג, ווערט דאך אלץ דורך דער גרויסער מאן, וואס ער איז דער אַמט'ר איש'הסד'! - ווי אויבנדערמאנט אינעם אויבנדערמאנטן מעשה [ביים דריטן טאג - פרק ה אות ד]!

און ער' [דער גרויסער מאן, דער אַמט'ר איש'הסד'] גיבט און פארמערט געדן מאל, "מים על זמי מלך" - **נאך טעג, אויף די טעג פונעם קעניג!** - וואס דאס איז די אויבנדערמאנטע 'הארץ' [פרק ה אות ג] - דאס איז די בחינה פון 'דוד-המלך' עליו-השלום!

[אזוי ווי אויבנדערמאנט דאָרט ביים דריטן טאג, פרק ה אות ד: אז גאר דאס זמן' מיט די טעג, ווערן דורך דעם גרויסן מאן, דער אַמט'ר איש'הסד', וואס ער שענקט א טאג פאר דעם 'הארץ', און דאס 'הארץ' שענקט דאס פארן 'קנאול']!

און דאס הייסט: "ינצרהו!" **ער היט אים אָפּ!** - ווייל ער היט דאס אָפּ, אז פאלד ווי ס'קוקט דער טאג' גאר צום סוף, גאר ער זאל זיך אויסקלאָזן [און דאן וועט דער קנאול' שוין קיין טאג' נישט האנדלן], במילא וועט דער 'קנאול' אָנוועקגיין פון דער וועלט, און אזוי אויך דאס 'הארץ', און דער 'אנצער וועלט' [וועט] חס-ושלום [הרוב ווערן]! - דאן טוט דאס דער אַמט'ר איש'הסד' אַפהיטן און אַכט געבן דערויף, און ער שענקט א טאג פאר דעם 'הארץ' 'כו' 'כו' [ווי אויבנדערמאנט - פרק ה אות גד]!

*

און דאס זאגט דאָרט דער פסוק [תהלים סא, ט]: "בן אַזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום!" **"אזוי וועל איך זינגען און לויבן אייביג דיין נאָמען, ווען איך וועל באַצאלן מייע גדרים יעדן טאָג!"**

ווייל יעדן טאָג און טאָג וואס ער גיבט אים [וואס דער אַמט'ר איש'הסד' שענקט פארן 'הארץ'] - קומט אן מיט 'לידער' און 'שירים' - 'כו' - ווי אויבנדערמאנט [פרק ה אות גד]!

*

"אַחַסָה בַּסֵּתֶר כִּנְפֵיךָ סִלְחָה [תהלים סא, ה]! "איך זאל אייביג זיין באַשיצט, אין די פּאַהעלעניש פון דייעט פּליגל!"

ווייל ווען דער אויבנדערמאנטער 'הארץ' באַדאַרף זיך אַפּרוּען [זיך אַפּסאַפּראַפּאַכאַפּן פון איר שוואַקקייט] - דאן קומט א גרויסער פּליגל, און פאַרשפּרייט זיינע 'פּליגל' אויף אים [און פאַרשטעלט אים פּונעם זון 'כו' - ווי אויבנדערמאנט, פרק ה אות ג]! - און דאס מיינט דער פסוק: **"אַחַסָה בַּסֵּתֶר כִּנְפֵיךָ סִלְחָה!"**

[אות ד] דאס פאלאנגט צום ערשטן טאָג! [דער בלינדער געטלעך! [ביי די זאך פון די 'זקנים' [פרק ג אות ב'ג], וואס געדער איינער פון זיי האט זיך באַרימט, וואס ער געדענקט אלץ [א] עלטערע מעשה פונעם פריערדיגן זקן!] - אז דער געדענקט נאך אפילו, אז מ'האט אים אָפּגעשניטן דעם נאפּל' 'כו'! און דער דאזיגער זקן איז געווען דער יונגסטער פון צווישן זיי 'כו'! - אויף דעם האט רבינו ז"ל געזאָגט: אז אין 'ירושלמי' [כתבות פ"ה ה"ו] שטייט אזא עניליכע זאך: **"אז שמואל האט זיך באַרימט: אז ער געדענקט נאך 'כו'!"** (דאס איז אַראַפּגעברענגט אין 'לקוטי' הלכות, הלכות תפלין, הלכה ה, ביים סוף).

[אות ה] ווער קען לויבן? ווער קען דערצייילן? ווער קען אַפּשאַצן? - אפילו גאר א טייל, איינס פון טויזנטער טויזנטער און צענדליגע טויזנטער, פון א קליינעם שיינ, פון די 'וואונדערליכע' וואונדערליכע רמזים' פון די 'זייער-זייער' שטארקע פאַרבינדע סודות, פונעם דאזיגן פאַרבינדע מעשה - וואס זי איז פיל מיט סודי-סודות, פון אַנְהייב ביין סוף! **"משכיל על דבר ומצא טוב" [משלי טו, כ]! "און דער וואס קליינט מיט זיין שכל אויף יעדע זאך, וועט געפינען גוטס!"** - ער וועט געפינען א 'התנוצצות, א שיינ, פון עפעס רמזים, לויט זיין שטייגער!

[הוספה צום זעקסטן טאָג - פון 'שיחות-הר"ן' סימן רעג]

רבינו ז"ל האט געזאָגט: **עס איז א גוט סאך מענטש, זיך איינעוואוינען, ער זאל זיך אויפליען מיט עפעס א ניגון!** - ווייל א 'ניגון', איז זייער א גרויסע און חובב זאך! און ס'האט א גרויסן כח צו דערנעווען און צוציען דאס הארץ פונעם מענטש, צום אייבערשטן - און אפילו ווער ס'קען נישט זינגען - פונדעסטנען דאן ביי זיך איר שטוב, און ווען ער איז צווישן זיך אליין, קען ער זיך דאן אויפליען מיט עפעס א ניגון - וויאזוי ער קען דאס גאר זינגען - ווייל די מעלה פון א 'ניגון', קען מען נישט אשאטן!

און ס'איז שוין פון לאנג ערקלערט אין בינ'ס ווערטער, עטליכע חובב תורות פון די און פון א 'ניגון' - **און זעה ביים סוף פון די מעשה פון די זיבן געטלעך!** (ביים זעקסטן טאָג) **דאָרט איז אנטייל מרובך די מקלה פון א ניגון!** - ווייל דאָרט איז ערקלערט: "אז דער עיקר רפואה פונעם 'בת'מלכו' וואס איז געפאלן תלשות, איז דורך א 'ניגון' דאס הייסט: דורך די 'צען ערלי' גיטל' - זעה דאָרטן און פאַרשטיי גוט ווי ווייט די זאך דערלאנגט!

ווייל אויך די 'זיבן געטלעך' פון יעדן איר, ווערט אנגערופן 'בת'מלכו', ווי פּאַראַדיס (נעח די מקוה פון רבי נתן ז"ל צום ספר 'שמיני עשרה') און די לייט דאָרט וואו זי ליגט ביי יעדן איינעם מיר און פאַרפלאַנט און אָנשענשאַפּט, דורך אירע 'עבירות', דאס זענען די 'צען ערלי' פּייל' וואס דער קעניג האט אָנגעזשאַפּן אין איר, און האט איר געכאַפּט! ווי ערקלערט דאָרטן!

און מ'דאַרף האבן א 'צדיק' א גרויסן בעלי-בית, וואס קען אָנגיין אין די אלע פּלעצער וואס זי איז דאָרט אָנגעפאַלן, און ארויסציען פון איר די אלע 'צען ערלי' פּייל'! און וויסן אלע 'צען ערלי' דעפּיקטן ביי ער זאל וויסן וויאזוי איר אויסגעהילף און צו זינגען אלע 'צען ערלי' גיטל' - ווייל איר עיקר רפואה, איז דורך 'ניגון' און 'שמחה'! - און פאַרשטיי דאָרט נאך זאך זאך - און דער עיקר איז: ארויסנעמען פון דאָרט גוטע עצות, אויף זיך צו צוקומען צום אייבערשטן באַפּט. ווייל "לא המודש הוא העקר, אלא המשמה" (כתוב ס"א מ"ו) "דער עיקר איז נישט דאס לערנען!" גאר די מעשה וויאזוי זיך אויסנעפּן!

איז א ווילדער - מען זאגט אויף דער גאנצער זאף אויף אלע ברסל'ע חסידים אז דאס איז ברסלוב! דערפאר האבן מיר אן אחריות; אז איין מענטש אליין גייט נישט אויף דעם וועג וואס ער דארף גיין, ווערט דעם רבי'נס נאמען פארשוועכט דורך דעם!

ביי אנדערע חסידות רעדט מען נישט פון דרך ארץ, וואס האט א שייכות 'חסידות' מיט 'דרך ארץ'! אבער ביים רבי'ן איז דאס געווען א 'יסוד' - "דרך ארץ האט א שייכות מיט חסידות!" דרך ארץ!

זיך פירן מיט דרך ארץ

די חסידות פונעם רבי'ן איז געווען באגלייט מיט א געוואלדיגן דרך ארץ! אזוי איז געווען אלע יארן ביים רבי'נס לייט מען האט זיך געפירט מיט א געוואלדיגן דרך ארץ! ביי די וועלט, איז די חסידות פארקערט פון דרך ארץ, דרך ארץ איז נישט קיין חסידות! אבער ביים רבי'ן איז געווען דער יסוד פון חסידות 'דרך ארץ'!

מיר דארפן טאקע דערפאר בעטן און מתפלל זיין צום אויבערשטן, מען זאל זיך פירן מיט דרך ארץ און ישׁוב הדעת, נישט זיך אויפפירן ווילד!

ביי די גרויסע עובדי השם, איז געווען א געוואלדיגע דרך ארץ! איך געדענק ר' אברהם ר' נחמן'ס, איז געווען אזא עניו ביי זיך אז אפילו פאר א קינד האט ער געהאט דרך ארץ! פאר א קינד

עסן מיט דרך ארץ

בעת דער הייליגער רבי האב געגעסן האט ער אנוועקגעשטעלט דעם טעלער אין א זייט, און די חסידים האבן גענומען, יעדער איינער האט גענומען עפעס שירים! אבער נאר גענומען - מיט אזא מין יראת שמים - נישט געכאפט די שירים!

וועגן דעם ענין פון שירים - איז דא א רישומי, וואס שטייט דארטן וועגן 'שירים פון א צדיק', דארט ווערט דערמאנט אז

שירים איז א גרויסע זאך!
נאר וואס דען - נישט כאפן!
דער רבי האט אנוועקגעשטעלט דער טעלער, און יעדער איינער האט גענומען עפעס, שירים איז טאקע אזוי הייליג, פונדעסטוועגן - פלעגט מען נישט כאפן!

איך געדענק, אז אמאל איז געווען אין אומאן א הונגער. שבת צובאקומען א ברויט - א שטיקל חלה איז געווען א גרויסע מציאה. איז געווען אמאל עפעס א קדוש ביי א גביר, האט איינער געבעטן דעם אנדערן; 'געב מיר א כאפ א

האט ער געהאט דרך ארץ! ער זאל נישט טשעפען קיינעם! דאס איז א גרויסער למוד ביים רבין - אז דער אויבערשטער העלפט אז מ'ווערט נתקרב צום רבי'ן זאל מען גיין מיט א מאס מיט ישׁוב הדעת, נישט לויפן, נישט פליען אין די הימלען! נאר זיך זייער היטן אז דורך אונז זאל ווערן נתקדש שם רבינו! אבער אויב איז חס ושלום פארהאן ווילדע זאכן - ווערט א חלול השם, וואס זאגט מען - אז דאס איז ברסלוב, דאס איז ברסלוב! מען זאגט נישט אויף דעם מענטש אליין אז ער

טיש עס אויף און נישט זאגן קיין שום חסרון אויפ'ן עסקן!
 פון דעם מאכט זיך א קריגעריי, אויב מען זאגט פאר די מאמע אז דאס עסקן טויג נישט, זי קאכט נישט גוט, אדער אז ס'האט נישט קיין טעם די עסקן!... - דאס איז 'תאנות אכילה'! "נישט פארבענדיווען מיט'ן עסקן!" וואס מען גיבט זאלסטו עסקן!

דער 'דך ארץ' אין אומאן איז געווען געוואלדיג גרויס, ביי די זקנים איז געווען אזא מין דך ארץ איינער פארן צווייטן! איך בין געקומען קיין אומאן, זע איך

ווי איינער רופט דעם אנדערן 'איר', 'איר'! אין אנדערע פלעצער פלעגט א אינגל זאגן פאר אן עלטערער איד 'דו' 'דו'! אבער ביים רבין גייט מיט דך ארץ! דך ארץ ביים טיש, נוהג פבוד זיין וויאזוי מען רעדט מיט א חבר, אפילו ווען

מען רעדט צום חבר פלעגט מעג זאגן 'איר' [איר ווילט קומען? איר ווילט עסקן].
 איך בין געוואקסן אין 'פוילן', צווישן חסידים, האב איך געזעהן חסידים איי.. אבער ווען איך בין געקומען קיין אומאן (רוסלאנד) און איך בין געווען דעמאלטס א בחור און זיי זענען שוין געווען עלטערע מענטשן, זאגן זיי מיר "איר"! איך האב זיך געוואונדערט פארנוואס זאגט איר מיר 'איר' - זאג מיר 'דו'! האבן זיי מיר געענטפערט; 'דא גיבט מען פבוד איינער דעם אנדערן'! עס איז געווען דארטן דך ארץ מען האט איינער דעם אנדערן מכבד זיין, דאס איז אויך א יסוד פון אוינזער זאך - 'דך ארץ'!

איבערגעארבעט פון א שמועס פון הרה"ח רבי לוי יצחק בענדער ז"ל

שטיקל מזונות, האט דער חבר געכאפט פאר אים, האט זיך אויפגעשטעלט ר' מרדכי באברניצער און זיך אנגערופן: "ביי אוינזער טיש זאל מען כאפן"?! שטעלט אייך פאר עס איז אזא שטארקער הונגער און ער פרעגט ביי אוינזער טיש זאל מען כאפן?!

דער רבי האט געזאגט: "די וועלט זאל וויסן וויאזוי איך לערן 'דך ארץ', וואלטן 'קיסרים' [מלכים] געשיקט זייערע קינדער איך זאל זיי לערנען דך ארץ"! דאס איז אויך איינע פון די מתנות וואס מען באקומט ביים רבי'ן! חוץ פון

די גרויסע עצות פון רבין פון התבודדות, חצות, איז אויך דא אן עצה פון 'דך ארץ' דאס איז אויך פון די למודים פונעם רבי'ן!

דער רבי האט געזאגט, אז ביים עסקן, "דאך מען עסקן מיט דך ארץ אזוי ווי עס זיצט א גדול ביים טיש"!

האט דער רבי פשוט געהאלטן, אז ביים עסקן זאל זיין מיט א דך ארץ, די עסקן אליין זאל האבן עפעס א מין יראה, אזוי ווי ווען עס זיצט א גדול - א צדיק ביים טיש, וועל איך שוין עסקן מיט א ספעציעלן דך ארץ!

דער רבי האט אויך געוואלט מען זאל נישט זאגן קיין שום חסרון אויף עסקן. ווען מען ברענגט עפעס א מאכל צום טיש, זאל מען נישט זאגן: "די עסקן טויג נישט, די עסקן איז נישט געשמאקן!" אויב דו דארפסט נישט, אדער עס טויג נישט! אז מען האט עס געברענגט צום

טייערע קינדערלעך

מיט השגחה פֿרֿטית איז אויס געקומען אז מען גייט ענדיגן די הייליגע מעשֿה פון די זיבן געטלעךס וואו דער רבי דערצייילט פון דער געטלער אן די הענט, וואס קען אויסהיילן די בת מלכה וועלכע איז אנטלאפן פון דער מלך.

די בת מלכה איז אנטלאפן צו א וואסערדיגע שלאס וואס האט געהאט ארום זיך צען מויערן (חומות) און דער מלך האט אין איר געשאסן צען סארטן פיילן וואס זענען געווען באשמירט מיט צען אירליי (סארטן) סמים.

ר' נתן איז מסביר

אין לקוטי הלכות אז דאס איז מרמז אויף דער סוד פון קריאת ים סוף. ביי קריאת ים סוף שטייט "והמים להם חומה" די וואסער איז

געווארן א מויער און די מצרים האבן אריינגעשאסן זייערע פיילן אויף די אידן וואס איז מרמז אויף אלע כוחות הטמאה וואס פון דעם ווערן אלע מדות, תאוות רעות און מניעות צו ווערן נאנט צום אויבערשטן. (הלכות תולעים הלכה ד)

ביז היינט זענען מיר נאך נישט אין גאנצן אויסגעהיילט געווארן פון די פיילן פון די מצרים. אבער דער אויבערשטער האט מקדים געווען רפואה למכה וואס דאס האט געהאלפן אנטלויפן צו די צען מויערן פון וואסער, דאס איז מרמז אויף די הייליגע תורה, ווייל די הייליגע תורה איז אונזער לעבן, אונזער רפואה אין אלע שוועריקייטן און נסיונות, אזוי עס שטייט "ויסע מלאך אלקים וילך מאחריהם", רש"י איז מפרש אז דאס גייט ארויף אויף די שכינה הקדושה וואס זי באקומט געבער

אלע פיילן וואס די מצרים שיסן אויף די אידן און דורך דעם זענען די אידן אריבער דער ים בשלום.

פונקט אזוי ווי עס ווערט דערצייילט אין אונזער מעשֿה אז די בת מלכה איז אריין געלאפן אינעם וואסערדיגן שלאס און דער מלך האט געהייסן שיסן אין איר די אלע צען פיילן און צום סוף איז די רפואה געקומען דורך דעם געטלער אן די הענט וואס ער האט זיך בארימט אז "איה הייל זי" און איר רפואה איז געווען דורך שירת הים וואס דאס איז נמשך געווארן פון די עשרה מיני נגינה וואס דאס איז שמחה.

אזוי זעט מען אויף אין לקוטי מוהר"ן "מצנה גדולה

להיות בתמיהה" שמהה איז א רפואה פאר אלע קרענק, ווייל עס איז דא עשרה מיני דפימין - קלאפענישן פון הארץ און לעמת זה איז דא צען מיני

נגינה. אויב א מענטש מאכט זיך פריילעך איז דאס פאר אים א רפואה (תנינא תורה כ"ד).

בפרט יעצט וואס מיר שטייען אין אזא הייליגן יום טוב ווען עס איז דא א מצנה פון "ושמחת בחגך" - מען זאל זיין פריילעך יום טוב, דארפן מיר זיך נאר שטארק פרייען מיט די אלע גוטע זאכן וואס דער אויבערשטער האט אונז געשענקט סיי בגשמיות און אזוי אויף ברוחניות אז מיר גלייבן אין די צדיקי האמת שבכל דור ודור.

דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע ווערן אויסגעהיילט און אויסקעלייזט פון אלע גליות בעקר פון גלות מצרים. מען זאל זוכה זיין צו שפירן און צו מיט לעבן די אלע נסים ונפלאות וואס דער אויבערשטער האט געטון מיט אונז בשעת קריאת ים סוף און מען זאל זוכה זיין בקרוב צו די גאולה השלמה במהרה בימינו אמן